

Στο βιβλίο "Το παιδί από τη θάλασσα" για τους μικρούς αναγνώστες

Η περιπέτεια νεαρού μετανάστη από τη Λότη Πέτροβιτς - Ανδρουτσοπούλου

Της **Νατάσας Καρακατσάνη**

Δεν είναι εύκολο να μιλήσει κανείς σ' ένα παιδί για τους πρόσφυγες, να του εξηγήσει τη διαφορά τους με τους μετανάστες, να του κάνει γνωστά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τέτοιου είδους θέματα μοιάζουν δυσκολονόητα και ίσως δεν μπορούν να κεντρίσουν τον ενδιαφέρον των μικρών αναγνώστών. Πρέπει ο συγγραφέας να έχει τη γνώση, το ταλέντο και τον τρόπο να τα εντάξει σε μια ιστορία που θα κάνει τους μικρούς αναγνώστες να ταυτιστούν με τους ήρωες τόσο, ώστε να τους αγαπήσουν και να τους κατανοήσουν πραγματικά.

Η Λότη Πέτροβιτς - Ανδρουτσοπούλου, στο βιβλίο της "Το παιδί από τη θάλασσα", που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις Εκδόσεις Πατάκη στη σειρά "Στα βαθιά... 4000 λέξεις", δεν καταφέρνει απλά κάτι τέτοιο μόνο, αλλά ηγαίνει ακόμη παραπέρα, συγκινώντας, εμπνέοντας και ενεργοποιώντας όποιον διαβάσει την ιστορία του μικρού Χασάν από το Αφγανιστάν. Χρησιμοποιώντας ενδιαφέρουσα και καθόλου απλουστευμένη γλώσσα, ειλκρινεία, τέχνη στην κλιμάκωση της αφήγησης με αφορμή τη συνθησιμένη ιστορία ενός παιδιού που χάθηκε σε πολυκατάστημα, γνωρίζει στους αναγνώστες της τον πόνο και τα βάσανα του ξεριζωμού από την πατρίδα και τους παρακινεί να δράσουν, παίρνοντας στα χέρια τους αυτό που τους ανήκει: το δικαίωμα σε ένα καλύτερο μέλλον.

Ο Φοίβος βαριέται τα ψώνια. Αφήνει για λίγο τον μπαμπά του για να δει μια φουσκοπή βαρκούλα, τον χάνει και τότε αρχίζει η ταλαιπωρία του. Όπου να τον ξαναβρει και να γυρίσει σπίτι του, περνάει ένα σωρό περιπέτειες με αποκορύφωμα να βρεθεί μόνος του στο αστυνομικό τμήμα. Εκεί γνωρίζει "το παιδί από τη θάλασσα" - ένα προσφυγάκι που έχει χάσει κι εκείνο τον πατέρα του - και αυτό γίνεται αφορμή να μάθει ένα σωρό πράγματα που δεν είχε τύχει ν' ακούσει ποτέ του. Η προσφυγιά δεν είναι κάτι που αφορά μόνο τους ξένους. Ο προπάππος του ήταν κι αυτός πρόσφυγας από τη Σμύρνη. Τα

παιδιά έχουν δικαιώματα, όπου κι αν βρίσκονται. Άσυλο σημαίνει να μπορεί ο Χασάν να μείνει στην Ελλάδα και να νιώθει ασφάλεια και προστασία. Όλα αυτά τον κάνουν να δεθεί με το προσφυγόπουλο και να αναπτύχθει μεταξύ τους στο πέρασμα των χρόνων μια φιλία αδελφική, που σηματοδοτεί και το βαθύτερο νόημα της ιστορίας, τις κοινές ρίζες και τον κοινό προορισμό όλων των ανθρώπων ανεξέτακς εθνικότητας.

"Το παιδί από τη θάλασσα" είναι ένα σύγχρονο ανάγνωσμα για παιδιά, χωρίς να είναι "παιδικό". Έχει την ιδιαιτερότητα να συνδυάζει τον ρεαλισμό με την ευαισθησία μέσω του μοναδικού ύφους της Λότης Πέτροβιτς και την ικανότητα να αγγίζει βαθιά μικρούς και μεγάλους. Μόλις η ιστορία τελειώνει, αρχίζει το παιχνίδι, κάτι που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αξιοποίηση των εκπαιδευτικών και κοινωνιολογικών προεκτάσεων της ιστορίας. Όπως σε όλα τα βιβλία της σειράς "Στα βαθιά...", ακολουθεί λεξιλόγιο και δραστηριότητες, που βοηθούν τους μικρούς αναγνώστες να αποαφηνίσουν και να εμπέδωσουν όσα διάβασαν διασκεδάζοντας. Το μολύβι του Σπύρου Γούση, τέλος, ζωτανεύει τις λέξεις με μια σειρά από εκπληκτικά σκίτσα, που κρατούν την ισορροπία μεταξύ τρυφερότητας και οκληρής πραγματικότητας, ενώ ταυτόχρονα επεκτείνουν και αναδεικνύουν το κείμενο.